

168

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 5 czerwca 1962 r.

w sprawie uznawania buhajów za odpowiednie do hodowli

Na podstawie art. 4 ust. 2, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o hodowli zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 54, poz. 310) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Posiadacze buhajów w wieku ponad 5 miesięcy są obowiązani zgłaszać je corocznie do biura gromadzkiej rady narodowej do dnia 15 lutego oraz doprowadzać je przed

komisję kwalifikacyjną. Nie dotyczy to buhajów, co do których właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej wydał już na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 16 maja 1961 r. w sprawie warunków utrzymywania młodych buhajów (Monitor Polski Nr 42, poz. 195) decyzję odmawiającą zezwolenia na dalsze ich utrzymywanie, oraz buhajów odchowiwanych przez państwowe gospodarstwa rolne i spółdzielnie produkcyjne w celach

rzeźnych na podstawie umów zawartych z przedsiębiorstwami uspołecznionymi.

2. Biura gromadzkich rad narodowych sporządzają corocznie spisy buhajów podlegających obowiązkowi zgłoszenia, mających miejsce stałego postoju na terenie ich działalności. Spisy te biura gromadzkich rad narodowych przekazują za pośrednictwem właściwych do spraw rolnych organów prezydiów powiatowych rad narodowych komisjom kwalifikacyjnym w 2 egzemplarzach.

3. Wszystkie buhaje przeprowadzone na stały postój z innych terenów powinny być zgłoszone do biur gromadzkich rad narodowych w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po przeprowadzeniu.

§ 2. 1. O uznaniu buhajów za odpowiednie do hodowli orzekają komisje kwalifikacyjne powoływane dla poszczególnych powiatów, zwane dalej „komisjami”.

2. W skład komisji wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — zootechnik wyznaczony przez właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
- 2) jako członkowie — zootechnik i lekarz weterynarii wyznaczeni przez właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej.

3. Jeżeli przewodniczący lub członek komisji nie może wziąć udziału w czynnościach komisji, zastępcę wyznacza właściwy do spraw rolnych organ prezydium rady narodowej powołany do wyznaczania przewodniczącego bądź członka komisji.

4. Jeżeli uznawaniu podlegają buhaje mające miejsce stałego postoju na terenie, który znajduje się w obrębie ośrodka hodowlanego bydła, w skład komisji jako przewodniczący wchodzi kierownik tego ośrodka lub w jego zastępstwie zootechnik wyznaczony przez wojewódzką stację oceny zwierząt.

5. Do ważności orzeczeń komisji potrzebna jest obecność jej pełnego składu.

§ 3. 1. Uznanie buhajów za odpowiednie do hodowli odbywa się w czasie przeglądów dokonywanych corocznie przez komisję.

2. Miejsca przeglądów oraz obszary, z których zwierzęta podlegają przeglądowi, wyznaczają właściwe do spraw rolnych organy prezydiów powiatowych rad narodowych.

3. Terminy przeglądów buhajów wyznaczają właściwe do spraw rolnych organy prezydiów powiatowych rad narodowych. Terminy te powinny przypadać w okresie od 1 marca do 30 czerwca.

4. Właściwe do spraw rolnych organy prezydiów powiatowych rad narodowych ogłaszają:

- 1) miejsca i terminy przeglądów,
- 2) obszary, z których zwierzęta podlegają przeglądowi,
- 3) informacje o miejscu i terminie przeprowadzania badań na brucelozę i gruźlicę.

Ogłoszenie powinno być dokonane za pomocą plakatów wywieszanych w każdej wsi co najmniej na 30 dni przed przeglądem, a ponadto w sposób przyjęty w danej miejscowości.

5. W wyjątkowych przypadkach właściwe do spraw rolnych organy prezydiów powiatowych rad narodowych mogą za zgodą właściwych do spraw rolnych organów prezydiów wojewódzkich rad narodowych zarządzić dodatkowe przeglądy buhajów, które nie mogły być doprowadzone we właściwym czasie.

§ 4. 1. Komisje uznają za odpowiednie do hodowli buhaje, które:

- 1) należą do rasy uznanej za odpowiednią dla danego rejonu hodowlanego i są prawidłowo zbudowane,
- 2) osiągnęły wiek:
 - a) buhaje ras nizinnych i rasy simentalskiej — co najmniej 12 miesięcy,
 - b) buhaje rasy polskiej czerwonej, duńskiej czerwonej i jersey — co najmniej 15 miesięcy,
- 3) są klinicznie zdrowe i wolne od brucelozy i gruźlicy; buhaje, mające miejsce stałego pobytu poza obszarami objętymi powszechnym badaniem bydła na gruźlicę we wszelkich jej postaciach, dotknięte gruźlicą w innych postaciach niż gruźlica płuc i narządów płciowych, mogą być uznane za odpowiednie do hodowli, jeżeli przemawiają za tym potrzeby hodowli.

2. Okoliczność, że buhaj jest wolny od brucelozy i gruźlicy, ustala się na podstawie zaświadczenia lekarza weterynarii państwowego zakładu leczniczego dla zwierząt lub innego lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej. Badania dla stwierdzenia, czy buhaj jest wolny od tych chorób, przeprowadza się na koszt posiadacza buhaja w okresie od dwudziestego do dwunastego dnia przed przeglądem.

3. Buhaje, które odpowiadają wymaganiom określonym w ust. 1 pkt 1 i 3, a nie osiągnęły w dniu przeglądu przepisowego wieku, komisja uznaje za odpowiednie do hodowli z terminem ważności uznania od dnia, w którym buhaje te osiągną przepisowy wiek.

4. Jeżeli nie ma możliwości stosowania inseminacji, a liczba buhajów wybranych w myśl ust. 1 nie jest dostateczna do zapewnienia racjonalnej ich eksploatacji przy uwzględnieniu potrzeby pokrycia wszystkich samic na danym obszarze, komisja uznaje spośród pozostałych buhajów najodpowiedniejsze do hodowli w ilości niezbędnej dla tego obszaru jako buhaje zastępcze.

§ 5. 1. Orzeczenie komisji należy ogłosić posiadaczowi buhaja niezwłocznie na przeglądzie. Orzeczenie to jest ostateczne.

2. Komisja bezpośrednio po dokonaniu przeglądu wydaje bezpłatnie posiadaczom buhajów uznanych świadectwa uznania:

- 1) I kategorii — na buhaje określone w § 4 ust. 1, 2 i 3,
- 2) II kategorii — na buhaje określone w § 4 ust. 4.

3. Świadectwa uznania buhajów są ważne do końca czerwca następnego roku kalendarzowego. W uzasadnionych przypadkach komisja może wyznaczyć krótszy termin ważności, podając go na świadectwie.

§ 6. 1. Buhaje uznane, nie zapisane do ksiąg bydła zarodowego, są odpowiednio znaczone przez komisję na prawym uchu podczas przeglądu.

2. Na świadectwie uznania buhajów wpisanych do ksiąg bydła zarodowego należy wpisać numer wpisu do księgi (numer kolczyka z lewego ucha).

§ 7. Z dokonanego przeglądu komisja sporządza protokół.

§ 8. 1. Na żądanie właściwego do spraw weterynaryjnych organu prezydium powiatowej rady narodowej posiadacz buhaja powinien poddać go badaniom weterynaryjnym w miejscu przebywania buhaja.

2. W razie wykrycia chorób lub zmian organicznych, w wyniku których buhaje stały się nieodpowiednie do dalszego rozplodu, uznanie podlega cofnięciu.

3. O cofnięciu uznania orzeka właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 9. W razie przeprowadzenia buhaja uznanego na stały postój do innego województwa lub innego rejonu hodowlanego świadectwo uznania buhaja pozostaje w mocy, jeżeli w zależności od potrzeb miejscowych zostanie potwierdzone przez właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej właściwej dla nowego miejsca postoju buhaja.

§ 10. Posiadaczom buhajów, na których utrzymywanie wydano zezwolenia, a które w terminie przeglądu nie osiągnęły jeszcze wieku 5 miesięcy, właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej może po osiągnięciu przez te buhaje wieku określonego w § 4 ust. 1 pkt 2 zezwolić na krycie nimi samiec na określonym terenie, jeżeli buhaje odpowiadają pozostałym wymaganiom określonym w § 4 ust. 1. Zezwolenie to ważne jest do czasu przeprowadzenia najbliższego przeglądu.

§ 11. 1. Posiadacz buhaja, który nie został uznany, obowiązany jest poddać go wytrzebieniu w ciągu dwóch tygodni od dnia przeglądu. W przypadkach uzasadnionych stanem zdrowia buhaja, udokumentowanych odpowiednim piśmennym zaświadczeniem lekarza weterynarii państwowego zakładu leczniczego dla zwierząt, termin ten ulega przedłużeniu o okres wskazany w zaświadczeniu.

2. Właściwe do spraw rolnych organy prezydiów powiatowych rad narodowych organizują w czasie przeglądów trzebienie buhajów, które nie zostały uznane. Trzebienie

dokonywane jest na wniosek posiadacza buhaja i na jego koszt.

§ 12. Posiadacze buhajów uznanych, nie wyłączając buhajów, o których mowa w § 10, obowiązani są prowadzić rejestr pokryć i wydawać świadectwa pokrycia. Odpowiednie druki są dostarczane posiadaczom buhajów bezpłatnie przez właściwe do spraw rolnych organy prezydiów powiatowych rad narodowych.

§ 13. Ilekroć w przepisach niniejszego rozporządzenia jest mowa:

- 1) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) o prezydiach powiatowych rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie oraz prezydium dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 3) o biurach gromadzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również właściwe do spraw rolnych organy prezydiów rad narodowych osiedli oraz prezydiów miejskich i dzielnicowych rad narodowych.

§ 14. Traci moc zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 23 czerwca 1955 r. w sprawie uznawania buhajów, knurow, tryków i kozłów (Monitor Polski Nr 61, poz. 735) w części dotyczącej buhajów.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. St. Gucwa